

Accents#664

Diari de Girona Suplement d'Oci i Cultura

DIVENDRES, 11 DE JUNY DE 2010



ESTRENA

Ben Barnes es posa a la pell de l'eternament jove i atractiu Dorian Gray en la nova adaptació de l'obra d'Oscar Wilde >PÀG 3

NOU DISC

Oda a les calories

■ El bisbalenc Guillamino publica un nou EP, «Whip Gimnastix», amb quatre temes inèdits i que només s'editarà en vinil 12 i en format digital >PÀG 8

FESTIVALS

Aquelles nits d'estiu...

... ja s'acosten i els festivals comencen a obrir les portes de les vigílies musicals de les nostres comarques. Els encarregats de donar el tret de sortida són el Caixa Sabadell Etnival i el Jazz Pera >PÀG 8

LA FITXA

► País: Estats Units

Any: 2008

Durada: 91 min

Gènere: Documental

Direcció: Louie Psihoyos

Guió: Mark Monroe

© Cinema Truffaut

(Girona)



La costa de la mort

Ric O'Barry és un ensinistrador de dofins que va gaudir de l'èxit i la fama gràcies a estar al capdavant de la sèrie televisiva *Flipper*, un autèntic boom internacional als anys seixanta que va generalitzar el desig de muntar parcs aquàtics arreu del món on el dofí fos el protagonista estrella. El que mai s'hauria imaginat O'Barry és que, a causa d'aquest èxit desafortat, la captura de dofins s'ha convertit en un negoci altament lucratiu que, a més, es tenyeix constantment de sang.

CARLES RIBAS

Taiji és un petit poble japonès en el qual, a priori, la devoció pels dofins és la seva màxima turística. Aquí es on es capturen els animals i s'exporten als milers de parcs aquà-

tics que sol·liciten nous exemplars per als seus espectacles. Fins aquí, a banda del problema que suposa la captivitat d'un animal que necessita espais oberts per la seva existència, tot correcte. Ric O'Barry, però, té la intuïció que en aquest poble costaner s'hi amaga alguna cosa. Ajudat per Louie Psihoyos, director del documental i fundador de l'O-

ceanic Preservation Society, creen un heterogeni equip de recerca format per submarinistes, tècnics en espionatge i informàtics per viatjar a Taiji i descobrir quina és la causa per la qual mai ningú s'ha pogut acostar (i molt menys filmar) a la cova on s'executa el procés de selecció dels dofins capturats.

Filmada talment com una pel·lícula d'intriga, *The Cove* ens relata tot el perillós i difícil treball d'aquest grup per arribar a descobrir una veritat que resta amagada a consciència. En aquest procés d'investigació, també se'ns explica com el Govern japonès crea estranyes aliances amb països remots per tal que donin suport a les seves propostes a canvi de sucoses inversions i com la majoria de ciutadans japonesos desconeixen què succeeix a escassos quilòmetres de casa seva.

No resulta estrany, doncs, que *The Cove* s'hagi prohibit al Japó i que el seu Govern consideri antipatriota tot aquell exhibidor que projecti el documental: les conclusions i les imatges que es mostren indignen, necessàriament, el cor de l'espectador.

«THE COVE» ► ARRIBA A LA CARTELLERA EL DOCUMENTAL GUANYADOR DE L'OSCAR QUE HA ESTAT PROHIBIT AL JAPÓ



Auto Taller Alcalà aconsegueix amb èxit la implantació del programa RSE.PIME. (Responsabilitat Social Empresarial).

El Departament de Treball de la Generalitat, amb col·laboració amb el Consell General de Cambres de Catalunya, a donat suport a 30 petites i mitjanes empreses de Catalunya, entre elles **Auto Taller Alcalà** de Girona en el programa RSE.PIME en el procés d'implantació dels valors de Responsabilitat Social, en els àmbits de la gestió econòmica, ambiental i social i les ha acompanyat en la seva estratègia per tal de fer-les més competitives i sostenibles.

Després de quasi 18 mesos de treball la iniciativa va finalitzar amb una ponència de valoració i posada en comú de les experiències i amb lliurament de diplomes a la seu del Consell de Cambres de Barcelona, el proppassat 14 de maig l'acte el va presidir la consellera de Treball, Mar Serna, i el president del Consell General de Cambres, Miquel Valls.

Com a empresa amb visió de futur, amb capacitat de modernització i d'adaptació als nous canvis estructurals, varen incorporar, ja fa temps, els criteris de sostenibilitat com a estratègia de gestió. El nostre convenciment de la importància d'un creixement sostenible ha fet que tot l'equip humà que forma **Auto Taller Alcalà** s'hagi implicat en aquest projecte amb il·lusió, treball i dedicació.

Joan J. Alcalà ► Tel. 972 21 21 01 - 607 82 30 70



EL RETRATO DE DORIAN GRAY
 4:15, 6:25, 8:35, 10:45



GARFIELD Y SU PANDILLA
 4:15, 6:15 (dissabtes i diumenges)



CRÓNICA DE UN ENGAÑO
 4:30, 6:30, 8:30, 10:30
 Sessió golfa: 0:45



LA ÚLTIMA CIMA
 9:00, 10:45



LA ÚLTIMA CANCIÓN
 4:15, 6:25, 8:35, 10:45



SEXO EN NUEVA YORK 2
 4:30, 8:05, 10:35
 Sessió golfa: 1:00



PRINCE OF PERSIA
 4:00, 6:15, 8:30, 10:45



YO SOY EL AMOR
 4:00, 6:15, 8:30, 10:45



presenta

Mundial de fútbol



PARTITS EN 3D: Albéniz Centre

	16:00h	20:30h
11 Juny	Inaugural: Sud-àfrica vs Mèxic	
16 Juny	Espanya vs Suïssa	

PARTITS EN 2D: Albéniz Plaça

	16:00h	20:30h
11 Juny	Inaugural: Sud-àfrica vs Mèxic	
12 Juny		Anglaterra vs EE.UU
14 Juny		Itàlia vs Paraguai
15 Juny		Brasil vs RPD Corea
16 Juny	Espanya vs Suïssa	
17 Juny		França vs Mèxic

**Projecció digital
 en 2D i 3D**

www.cinemesalbeniz.com

Més informació Albéniz Centre 3D 972 41 01 10
 Més informació Albéniz Plaça 2D 972 41 06 60

LA FITXA
 ► **Gran Bretanya.**
 2010.
Títol original:
 «Dorian Gray»
Gènere:
 Thriller, drama.
Direcció:
 Oliver Parker
Intèrprets:
 Ben Barnes, Colin Firth, Ben Chaplin, Rebecca Hall, Rachel Hurd-Wood, Emilia Fox. © **Albèniz Centre (Girona), Ocine (Gi.), Lauren (Blanes), Figueres, Cines Olot, Kyton (Palamós), Ocine (Platja d'Aro).**



Eternament jove

«EL RETRATO DE DORIAN GRAY» ► OLIVER PARKER FIRMA UNA NOVA ADAPTACIÓ DE LA FAMOSA NOVEL·LA D'OSCAR WILDE QUE CEDEIX EL PROTAGONISME A BEN BARNES, L'ESTRELLA DE LA SEGONA PART DE «LAS CRÓNICAS DE NARNIA»



LA NOIA
Objecte de desig.
 Hurd-Wood continua viatjant al passat. Descoberta per P.J. Hogan a la seva molt reivindicable versió de *Peter Pan*, la jove Rachel Hurd-Wood s'ha especialitzat en personatges d'època que potencien la seva faceta més morbosa, com demostren les seves aparicions a *El perfume* o *Solomon Kane*.

La (mala) mania de modernitzar els mites de la literatura no és exclusiva de Hollywood. El retrato de Dorian Gray, producció britànica que compta amb tècnics de primera categoria, també s'apunta al carro amb una adaptació molt comercial del famós text d'Oscar Wilde.

PEP PRIETO

Sobre el paper, aquesta és una pel·lícula realment prometedora. El seu director Oliver Parker, conegut per la seva versió de *Otelo* protagonitzada per Laurence Fishburne, Irene Jacob i Kenneth Branagh, ja va firmar les

darreres i dignes versions de *Un marido ideal* i *La importancia de llamarse Ernesto*; i l'equip tècnic compta amb noms de prestigi com el veterà director de fotografia Roger Pratt (responsable del *Batman* de Tim Burton) o el compositor Charlie Mole. Però Parker, segons la crítica britànica, comet l'error de confondre modernitat amb atropellament, actualització amb simplificació: *El retrato de Dorian Gray* busca atraure les audiències juvenils amb un embolcall formal que té més a veure amb el fantàstic hereu de la saga *Crepúsculo* que amb l'academicisme de les seves an-

teriors pel·lícules. I la primera conseqüència d'aquesta decisió es palpa en l'elecció del seu actor protagonista, Ben Barnes, tota una estrella juvenil des que va interpretar el príncep Caspian a la segona entrega de *Las crónicas de Narnia*.

Parker respecta, en essència, la història original. Dorian Gray torna a la seva Londres natal després de molts anys aïllat al camp. Beneït amb el do de l'eterna joventut, el jove aristòcrata se sent immediatament atret per la vida nocturna i la possibilitat d'accedir als vicis que la societat del seu temps s'entossudeix a amagar. Però el

pas del temps, i la creixent immoralitat dels seus actes, queden reflectits en un retrat seu que envelleix i es desgasta, erigint-se en recordatori de la seva pròpia decadència. Rodada amb un pressupost generós i amb un sentit equivocacat de la provocació (sembla ser que les escenes pujades de to fan més riure que altra cosa), *El retrato de Dorian Gray* té un dels seus principals actius en el repartiment de secundaris, format per Colin Firth, Ben Chaplin, Rebecca Hall (la magnífica protagonista de *Vicky Cristina Barcelona*), Rachel Hurd-Wood i Emilia Fox.

LA FITXA
 ► **Estats Units-Regne Unit.** 2008.
Gènere:
 Drama
Durada: 90 min.
Direcció:
 Richard Eyre. **Intèrprets:** Liam Neeson, Antonio Banderas, Laura Linney. © **Albèniz Plaça, Ocine (Girona), Lauren (Blanes).**

L'altre home

«CRONICA DE UN ENGAÑO» ► LIAM NEESON, ANTONIO BANDERAS I LAURA LINNEY PROTAGONITZEN UN FILM AL VOLTANT DELS ENGANYS, LES INFIDELITATS I LA GELOSIA

Ja fa uns anys que el britànic Richard Eyre va decidir passar de la ficció televisiva a la cinematogràfica. Iris, el seu debut a la gran pantalla, explica la tensa i tràgica relació entre la novel·lista Iris Murdoch i el seu marit John Bayley i Diario de un escándalo, el seu següent film, ens mostra la no menys polèmica relació entre una professora i el seu alumne de quinze anys. Amb Crónica de un engaño, el cineasta abandona el cinema basat en fets reals per adaptar un relat breu de l'escriptor Bernhard Schlink.

CARLES RIBAS

En Peter i la Lisa han esdevingut, com aquell qui diu, la parella perfecta. Des-

prés de vint anys de matrimoni i una filla adorable producte del seu amor, sembla que la devoció, la fidelitat i la sinceritat conformen els pilars bàsics de la seva relació. La Lisa, però, mor en un accident i en Peter haurà de tirar endavant, juntament amb la seva filla, de la manera que pugui. Les coses no seran fàcils, ja que xafardejant el correu de la seva dona, descobreix que Lisa gaudia d'un amant a Milà que sovint visitava. Evidentment, la suposada relació perfecta s'esfondra i en Peter, malgrat poder passar pàgina i oblidar la infidelitat de la seva dona, decideix viatjar a Milà per conèixer l'antic amant i elaborar una contundent revenja envers la persona que també va estimar la seva parella.



Pel·lícula que arriba amb cert retard a la nostra cartellera malgrat l'eficax trio protagonista, *Crónica de un engaño* es mou entre el drama romàntic de tota la vida i el thriller farcit de suspens, fent que l'espectador s'hagi de posicionar a

favor o en contra dels actes de dos homes: en Peter, que descobreix que la seva vida amorosa ha estat una pura farsa, i en Ralph, el qual va trobar en la Lisa l'amor que feia anys que buscava desesperadament.

★★★★★
OBRA MESTRA
★★★★★
MOLT BONA
★★★★
BONA
★★★
INTERESSANT
★
REGULAR
●
DOLENTA

CRÍTTIQUES
LES ESTRENES DE LA SETMANA PASSADA



KICK-ASS

★★★★★

► **Estats Units. 2010. Color. 119 min.** Títol original: «Kick-Ass». Direcció: Matthew Vaughn. Guió: Jane Goldman i Matthew Vaughn, a partir dels còmics de Mark Millar i John Romita Jr. Intèrprets: Aaron Johnson, Christopher Mintz-Plasse, Mark Strong, Chloë Grace Moretz, Nicolas Cage, Omari Hardwick, Xander Berkeley, Michael Rispoli. ■ **Ocine (Girona), Cinebox (Salt), Lauren (Blanes), Figueres, Cines Olot, Kyton (Palamós), Ocine (Platja d'Aro).** El mèrit de *Kick-Ass*, còmic i pel·lícula, resideix a subvertir la gènesi de tot superheroi per la via de l'exercici metalingüístic, és a dir, que del que es tracta és de redefinir el concepte a partir de personatges conscients de la mitologia de la qual pretenen formar part. És cert que les vinyetes de Millar i Romita són políticament molt més incorrectes, com també ho és que la seva traducció cinematogràfica s'havia de suavitzar per fer-se més digerible: en cas contrari, hauria estat condemnada a exhibir-se en sales X. Però més enllà d'autocensures i diferències formals, l'adaptació fílmica de *Kick-Ass* punxa relativament en l'estructura de la seva pròpia subversió, perquè el que comença com una mirada nova,

revolucionària, sobre el gènere dels superherois, s'acaba desactivant a ella mateixa per la insistència a assemblar-s'hi. Vaughn acaba fent, doncs, la seva pròpia pel·lícula de superherois, per més que sembla voler-ne dinamitar els tòpics. Amb tot, això no vol dir que no estiguem davant d'un bon film i, el més important, d'un veritable punt d'inflexió en la formulació cinematogràfica dels còmics. Vaughn brilla, per exemple, en el seu tragicòmic discurs sobre el dolor com a autèntic enemic a batre en el camí cap a l'heroisme; en la disfressa entesa com a caricatura de l'ànima i, sobretot, en la dimensió (im)moral del tractament de la violència. Cada cop mortal de Hit Girl (superheroïna d'11 anys i admiradora de John Woo que Chloë Grace Moretz encarna amb una admirable convicció) és el pervers reflex dels anhels d'un espectador que no sap si riure o indignar-se amb el que està veient. Aquí resideix la grandesa de *Kick-Ass*, en la capacitat de qüestionar la identificació amb els personatges. Vaughn la sap il·lustrar amb seqüències d'alt nivell, i particularment dues de magistral: l'explicació del perquè de la venjança de Big Daddy i Hit Girl (resolta amb una successió de vinyetes) i la memorable escena en què aquests proven d'acostumar-se al dolor que comporta rebre un impacte de bala. **PEP PRIETO**



SEXO EN NUEVA YORK 2

●★★★★★

► **Estats Units. 2010. Color. 146 min.** Títol original: «Sex and the city 2». Direcció: Michael Patrick King. Guió: Michael Patrick King. Intèrprets: Sarah Jessica Parker, Kim Cattrall, Kristin Davis, Cynthia Nixon, John Corbett, Chris Noth. ■ **Albèniz Plaça, Ocine (Girona), Cinebox (Salt), Lauren (Blanes), Figueres, Cines Olot, Arinco (Palamós), Ocine (Platja d'Aro), Cines Roses.** Vet aquí que Carrie i les seves amigues s'agafen unes exòtiques vacances. Si la primera versió cinematogràfica de la sèrie ja n'era una traïció en tota regla (tot i que, diguem-ho clar, en el seu format televisiu la cosa ja era d'una frivolitat i misogínia que tirava d'esquena), aquesta seqüela aconsegueix, fins i tot, que la seva predecessora no sembli tan dolenta. Rodada amb la sofisticació visual d'un anunci de bombons i plena de clixés sobre el fantasma de la infidelitat, *Sexo en Nueva York 2* es passa dues hores i mitja (sí, sí, 150 minuts) enunciant les presumptes crisis sentimentals de la seva protagonista per acabar conclouent que les aventures, almenys les sexuals, millor deixar-les en l'àmbit de la imaginació. El pitjor, però, no està en aquesta concepció tan carca de les relacions humanes, ni tampoc és l'absoluta falta de matisos de tots els personatges, sinó en la seva astoradora, patètica mirada al món oriental, incloent-hi una denúncia (?) sobre la situació de la dona que no hauria firmat ni Ozores en les seves hores més baixes. I sobre la seva vocació de comèdia d'embolics, només dir que hi ha més enginy en els 20 minuts d'un capítol de *Como conocí a vuestra madre* que en el gruix del metratge d'aquest monument a la imbecil·licitat. **PEP PRIETO**



THE GOOD HEART

★★★★★

► **Alemanya-Dinamarca-França-Islàndia. 2009. 101 min.** Direcció: Dagur Kári. Música: Dagur Kári i Orri Jonsson. Fotografia: Rasmus Videæk. Muntatge: Andri Steinn Gudmundsson. Intèrprets: Brian Cox, Paul Dano, Stephanie Szostak, Damian Young, Isild Le Besco, Clark Middleton, Edmund Lyndeck, Susan Blommaert, Uzimann, Bill Buell. ■ **Albèniz Centre (Girona).** No està l'oferta de la cartellera cinematogràfica com per menysprear pel·lícules com aquesta. Un conte amable i ple de bones intencions, per més que es vesteixi de parracs emocionals i cruentes realitats. Ni el mateix Capra es va atrevir a humanitzar el malvat Mr. Potter d'*It's a Wonderful Life* (1946), però aquí el multinacional Dagur Kári ens ofereix la cruenta redempció d'un tipus excèntric i esquerp en la seva particular relació amb el que podríem llamar un tipus bo, gairebé un àngel d'aquestes històries caprianes. Cinema independent -el film és islandès, encara que rodat a Nova York-, assortiment de personatges excèntrics amb vides fora de la norma, però sensible, divertit i senzill, sense tòpics intel·lectuals i que remou la nostra consciència vital. **ENRIQUE BORDERÍA**



Cartellera

LA PROGRAMACIÓ
DELS CINEMES DE
GIRONA ÉS A LA
PÀGINA 50

DdG

OCINE
3D DIGITAL

MUNDIAL 2010



viu-lo com mai



El millor mundial de futbol,
en directe i en 3D

PARTIT D'INAUGURACIÓ • DIVENDRES 11 A LES 16.00h • Sudafrica - Mèxic
1er PARTIT SELECCIÓ ESPANYOLA • DIMECRES 16 A LES 16.00h • Espanya - Suïssa

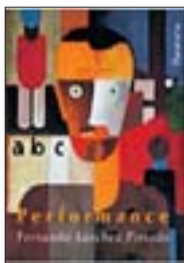
Consulta partits a www.ocine.es



GERTRUD KOLMAR
Susanna

ERRATA NATURAE, 112 PÀGINES

L'última novel·la de Gertrud Kolmar
► *Susanna* (escrita a Berlín l'hivern de 1939) és el record de la inquietant trobada entre dues dones. Una institutriu jueva, que està esperant el permís per poder sortir d'Alemanya i fugir de l'amenaça del nazisme, recorda els dies que va passar amb la seva alumna, una bellíssima jove mentalment pertorbada. | **DdG**



FERNANDO SÁNCHEZ PINTADO
Performance

BARATARIA, 288 PÀGINES

La presó vista com un museu
► *Performance* és el retrat de dos móns: el de la marginació social i el del poder, el de les presons i el de la cultura institucionalitzada. Dos móns que, en aparença, estan completament separats i les relacions dels quals es basen en la dominació i en l'exclusió. Al llarg de la novel·la, però, es van mostrant cada cop més interrelacionats, cada cop més pròxims. | **DdG**



A.S. BYATT
El libro de los niños

LUMEN, 953 PÀGINES

Un tribut al perillós poder de la imaginació
► Durant el crepuscle victorià, Olive, una famosa escriptora de llibres infantils, viu amb la seva família al camp formant una mena de societat dedicada al culte de l'art, la literatura, la conversa i la política. Quan el fill gran d'Olive sorprèn un nen d'origen humil en una sala del Museu Victoria and Albert dibuixant un famós canelobre, la seva vida començarà a trontollar. | **DdG**



ISABEL LUGO
En la mesa del César

VIENA, 166 PÀGINES

Receptes del nostre passat culinari
► Un llibre per als amants del bon menjar que vulguin descobrir els orígens de la tradició gastronòmica d'anomenada alimentació mediterrània. Trobaran des de les primeres receptes de cuina de les ciutats sumèries fins als sofisticats receptaris de la Roma imperial, passant pels secrets culinàries dels cuiners dels faraons egipcis o els plats quotidians dels atletes i filòsofs grecs. | **DdG**



FÉLIX DE AZÚA
Autobiografía sin vida

MONDADORI, 168 PÀGINES

Una obra entre la meditació, el relat i l'elegia
► A través de la marea d'imatges i paraules que l'han acompanyat en el camí de la seva vida, l'autor ha ordit una hipnòtica narració on prescindeix de l'anecdòtic biogràfic per descriure la seva fonamental experiència estètica, la carta de navegació d'una memòria, un viatge spectral pels moments més intensos de l'art, la història i la literatura. | **DdG**



SAMANTA SCHWEBLIN
Pájaros en la boca

LUMEN, 219 PÀGINES

Com un film de Lynch o un maison de Kafka
► Un home baixet que atén la barra d'un bar sabent que en el soterrani passa alguna cosa, unes dones vestides de núvia que confabulen en una carretera de nit, un treballador honest i boig que cava un pou, la mirada extraviada d'un nen que no recorda el gust del sucre, un vell que es delecta amb joguines i un gos que agonitza en el maleter d'un cotxe... | **DdG**

Els més venuts

- | | | |
|------------------|-----|--|
| FICCIO EN CATALA | 1 ↗ | Tot el que podríem haver estat tu i jo si no fóssim ...
ALBERT ESPINOSA
ROSA DEL VENTS |
| | 2 ↗ | Contra el vent del Nord
DANIEL GLATTAUTER
LA CAMPANA |
| | 3 ↗ | A gust amb la vida
ANNA GAVALDA
EDICIONS 62 |
| | 4 ↘ | Se sabrà tot
XAVIER BOSCH
PROA |
| | 5 → | Maletes perdudes
JORDI PUNTI
EMPÚRIES |
| NO-FICCIO CATALA | 1 → | La màscara del rei Artur
PILAR RAHOLA
MAGRANA |
| | 2 ↗ | Els secrets del Barça
LLUÍS CANUT
COLUMNA |
| | 3 ↗ | El viatge al poder de la ment
EDUARD PUNSET
COLUMNA |
| | 4 ↗ | Després de tocar fons
JOAN MAJÓ
LA MAGRANA |

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

DES DEL GUGGENHEIM, L'ÈPOCA EN QUÈ HEM CREGUT QUE ELS GRANS ARQUITECTES EREN CAPAÇOS DE CANVIAR LA PERCEPCIÓ D'UNA CIUTAT I CAPGIRAR LA HISTÒRIA

Un «dream team» d'arquitectes



LLÀTZER MOIX
Arquitectura milagrosa

ANAGRAMA,
266 PÀGINES.

Des del bastiment del Guggenheim de Bilbao, una gernació d'alcaldes i polítics de tots nivells van veure en l'arquitectura una manera de transformar, per bé, la seva ciutat o vila. Un miracle que en alguns casos ha funcionat, i en molts d'altres, no tant. Una crònica d'una generació d'or de l'arquitectura.

MOISÈS DE PABLO

■ El periodista Llàtzer Moix (Sabadell, 1955) fa una crònica d'una de les etapes més creatives, i alhora, surrealistes de la història de l'arquitectura a l'Estat i a Catalunya. Perquè si des dels Jocs Olímpics de Barcelona s'alça una generació d'arquitectes ibèrics que traspassen fronteres, de Ferraté, a Calatrava, passant per Moneo, és perquè va haver-hi una etapa econòmica interna de creixement sostingut, confortable, i afavoridora de la creença que l'arquitectura transformarà les nostres vides i economia.

Som en una època en què s'han idealitzat determinades feines, determinats esportistes, no tots; els grans cuiners, i els arquitectes. Arquitectes com Toio Ito, Renzo Piano o l'anglès Foster són ídols icònics mundials. Vegin, per exemple, la transformació urbanística de Dubai, feta a còpia de petrodòlars i que exemplifica aquesta visió màgica de l'arquitectura. Moix cita com a pedra angular d'aquesta transformació de la imatge urbanística (que té en Brasília, un bon exemple, ja dels anys 60) comença amb Mitterrand i la seva piràmide, dels faraons, del museu del Louvre. I com un Berlín reunificat modela la seva imatge, cercant ser la gran urbs de Centreeuropa.



L'autor d'«Arquitecturas milagrosas», Llàtzer Moix (Sabadell, 1965).

És el 1997 quan el Guggenheim modifica la imatge d'una Bilbao grisa que emergeix de la reconversió industrial. L'arquitecte passa a ser una mena de semidéu que cobra, per exemple, per asseure's a negociar. O que demana del 10 al 20% del cost total d'una obra. S'ho imaginem? És l'embruix de la pedra, la mag-

nificència de l'edifici. El 2007, un arquitecte famós com Jean Nouvel feia una desena de projectes a Espanya. Lord Foster feia la remodelació del Camp Nou, un celler, i allò que li volguessin oferir. Com el projecte de remodelació d'un ajuntament a un municipi com Portbou. O ja saben sobre el senyor Isozaki i la seva relació

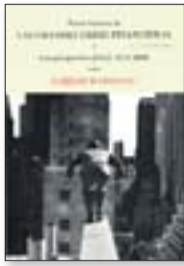
amb Blanes.

El Guggenheim transforma el turisme a Euskadi. El 50% dels seus turistes el visiten. El metro de Bilbao el va dissenyar Foster, i tenen un pont erigit per Calatrava. Aquest èxit es fa a canvi d'una quantitat brutal de diners, concedits pel Govern del PNB. Més al sud, a València, trobem la petja de Santiago Calatrava. En el Palau de les Arts i les Ciències, amb un pressupost que supera els 1.300 milions d'euros. I oblidant els Jardins del Túria que va projectar Bofill. Se'ns diu que alguns arquitectes consideren a Calatrava com un autor massa ornamental, que supera amb escreix el pressupost previst. L'arquitecte es defensa, per exemple, en parlar de l'Àgora, en que ens remet a la Llotja gòtica de la ciutat. A una continuïtat dins la història, dins un somni renaixentista. Bloomberg, alcalde de Nova York, també ha criticat projectes de l'arquitecte per a la zona zero, considerant-los complicats i costosos.

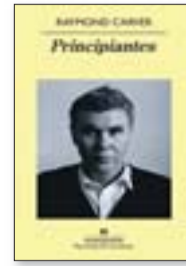
Veiem com Saragossa, amb la seva Exposició Internacional, es va abocar a les mans de l'arquitecte angloiraquíà Zaha Hadid. Com a manera de subratllar aquesta nova centralitat en les comunicacions, a mig camí de Madrid, Barcelona i Europa, que ha permès a la ciutat tenir fàbriques de vehicles i infraestructures d'agències de transport. A Barcelona tenim la torre de Comunicacions de Foster. I han vingut els grans. Per la seva banda, Bofill qualifica de provincialisme la compra d'estrelles estrangeres, que trenquen els esquemes dels professionals locals, que entenen l'arquitectura de la ciutat i coneixen la seva història. L'època de les estrelles.



CESARE PAVESE I BIANCA GARUFI
Camino de sangre
 LUMEN, 94 PÀGINES
L'univers de Pavese condensat en una obra
 ► Giovanni (*alter ego* de Pavese es relaciona amb Silvia, figura femenina en mans de Garufi. En un alternar-se de veus en primera persona, home i dona expliquen la història que els va unir, però cada un des del seu punt de vista. El moment culminant de la seva relació es resol en un viatge al sud d'Itàlia, on viu la família de Silvia.) **DdG**



CARLOS MARCHAL
Nueva historia de las grandes crisis financieras
 DEBATE, 420 PÀGINES
Un resum de les pitjors crisis de la història
 ► Entre el 15 de setembre i finals d'octubre de 2008, les borses i els sistemes bancaris i hipotecaris dels EUA van patir d'efecte d'un vertader tsunami financer al qual va seguir una cadena de pànics bancaris i bursatils que es va estendre a escala mundial i ha estat considerada com la pitjor crisi financera en 80 anys.) **DdG**



RAYMOND CARVER
Principiantes
 ANAGRAMA, 312 PÀGINES
El llibre de relats més famós de Carver
 ► Aquesta és la versió sense «corregir» de l'obra mestra de Carver, que acabaria patint una poda de gairebé el cinquanta per cent per part de Gordon Lish, llavors editor i mentor de Carver, prèvia a la seva publicació el 1981. Anys després, el text que va veure la llum arribaria a convertir-se en una de les obres que més influència han exercit en la literatura moderna.) **DdG**



GLENN COOPER
La biblioteca dels morts
 ALISIS, 451 PÀGINES
Hi ha secrets que han de seguir enterrats...
 ► L'assassí del Judici Final té la ciutat aterrida després que hagin aparegut sis cadàvers en només dies setmanes. L'única relació entre elles és que abans de morir van rebre una postal que anunciava la data de la seva mort. Hi ha tres moments que es fonen en un *thriller* policíac on conflueixen el destí, la història, el mal i la corrupció.) **DdG**



ALBERTOMANGUEL
El legado de Homero
 DEBATE, 283 PÀGINES
Recordant l'autor de l'Odissea i la Ilíada
 ► Amb una erudició prodiciosa, l'argentí Alberto Manguel persegueix el llegat d'Homer a través de les fites literàries de tots els temps, oferint-nos aquest meravellós llibre amb el qual ens demostra que les passions que bateguen en els dos poemes èpics (la *Ilíada* i l'*Odissea*) són sentiments comuns a tota la humanitat.) **DdG**



ALBERTO MORAVIA
Histories de la prehistòria
 VIENA, 233 PÀGINES
Amb il·lustracions de Francesc Viladot
 ► Llegint aquestes *Histories de la prehistòria* un pot descobrir moltes coses sobre els animals però encara més sobre els éssers humans, aquesta espècie que sempre es queixa de tot, fins al punt que un dia el Pa-re-tern va perdre la paciència i va dir el que feia molt de temps que havia de dir: «Nois, si us avorriu, potser és que sou uns avorrits.») **DdG**

5 → El Crackòvia de les 6 copes JORDI GRAVÍ (ED.) COLUMNA	FICCIÓ CASTELLÀ	1 ↗ Conspiración Octopus DANIEL ESTULIN EDICIONES B	2 ↘ El tiempo entre costuras MARA DUEÑAS TEMAS DE HOY	3 ↗ La sal de la vida ANNA GAVALDA SEIX BARRAL	4 ↘ El asedio ARTURO PÉREZ REVERTE ALFAGUARA	5 → Crimen en directo CAMILLA LACKBERG MAEVA	NO-FICCIÓ CASTELLÀ	1 ↗ Mil millones de mejillones FERNANDO TRIAS DE BES TEMAS DE HOY	2 → El palestino ANTONIO SALAS TEMAS DE HOY	3 ↘ El viaje al poder de la mente EDUARDO PUNSET DESTINO	4 ↗ El crash del 2010 SANTIAGO NIÑO BECERRA LIBROS DEL LINCE	5 ↗ Los años divinos ORIOL REGÀS DESTINO
---	------------------------	--	--	---	---	---	---------------------------	--	--	---	---	---

És més que un club

EL PERIODISTA ÀLEX SANTOS COMPLETA LA SEVA TRILOGIA AMB «EL CIRC MEDIÀTIC DEL BARÇA», UN ASSAIG SOBRE LA RELACIÓ DE L'EQUIP BLAUGRANA I ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Després de les seves dues primeres obres sobre l'entorn del FC Barcelona, dedicades a les figures de Joan Laporta i Josep Lluís Núñez, el periodista Àlex Santos acaba de publicar l'obra que completa la seva trilogia en clau barcelonista, *El circ mediàtic del Barça* (Cossetània), un assaig sobre la relació entre els mitjans de comunicació i el club blaugrana. Aquesta relació, complexa i plena d'arestes, ha permès a Santos traçar un retrat detallat i meticulós de com s'explica el Barça i totes les emocions que arrossega a través dels mitjans de comunicació.

EFE/DdG

Després dels dos primers lliuraments de la trilogia, *Joan Laporta en la lluita pel poder* i *Rere el passaport del nuïsmisme*, Àlex Santos (1965), redactor de la secció d'Esports de l'Agència EFE a Barcelona



Puyol atenent els periodistes que s'acosten als entrenaments del Barça.

des de 1989, repassa el significat de la paraula «entorn», tan vinculada al barcelonisme, des del punt de vista dels mitjans de comunicació.

Quins periodistes han tingut més influència en el club i per què, quins mitjans han estat capaços d'orientar la política del Barça, en què ha afectat l'aparició de nous diaris, emissores de ràdios i canals de televisió i fins i tot la lluita en-

tre els mitjans per mantenir una certa quota d'exclusivitat a l'hora d'informar sobre el Barça són objecte de l'anàlisi de Santos. «He volgut escriure un assaig sobre els periodistes i les nostres empreses, i com es relacionen amb el Barça, aquesta immensa màquina de sensacions, però també de negoci», explica Santos.

El circ mediàtic del Barça ofereix a més



ÀLEX SANTOS
El circ mediàtic del Barça

COSSETÀNIA,
 312 PÀGINES

una perspectiva històrica de la relació entre el club i la premsa, rescatant la presència de diaris ja desapareguts, com *Dicen o 4-2-4*, l'arrelament de les tertúlies radiofòniques i algunes anècdotes il·lustratives de les tibantors entre la premsa i el club. «La paraula *circ*», relata Santos, «no és pejorativa, és simplement una idea que els periodistes hem utilitzat en el nostre dia a dia per qualificar la manera com obtenim i fem anar la informació relacionada amb el Barça».

Malgrat escriure sobre la seva pròpia professió, Santos fa broma sobre el procés de redacció del llibre «no he fet massa enemics, podré seguir treballant» i insta els seus companys a «seguir actualitzant el llibre» els anys vinents.

L'obra que completa la trilogia ajuda a entendre la trajectòria històrica no només de la premsa relacionada amb el Barça, sinó del mateix club. «La història del Barça és cíclica. El que succeeix en un moment donat sembla únic, però tot és cíclic i al final acabem parlant de futbol, d'eleccions o de fixatges».

Josep Riera, director de la col·lecció en l'editorial Cossetània, destaca «l'immens treball» de Santos a l'hora d'intentar explicar en què consisteix l'entorn a través d'un llibre «valent i difícil, perquè en la professió sempre hi ha hagut molts egos dels quals cal tenir cura».



MARY JANE CLARK
Expuesta
 LA FACTORÍA DE IDEAS, 288 PÀGINES
Torna Eliza Blake

► La filla de set anys d'Eliza Blake, presentadora d'un exitós programa informatiu matinal, ha estat segrestada. Passen els dies i l'FBI i les autoritats locals no deixen ni una pista sense estudiar: desenvolupen un perfil amb les possibles característiques del segrestador, analitzen totes les cartes de fans dirigides a Eliza, interroguen a tots els pederastes fitxats en un radi de vuitanta quilòmetres... Però ella no pretén quedar-se de braços creuats esperant respostes. Juntament amb la resta de la «Sociedad del Amanecer del Suspense» (la productora Annabelle Murphy, el càmera B. J. D'Elia i la psiquiatra Margo González), intentarà descobrir l'astut criminal que està disposat a acabar amb la vida de la nena.) **DdG**



CAMILLA LÄCKBERG
Crimen en directo
 MAEVA, 416 PÀGINES

Més misteri nòrdic

► Mentre la jove parella formada per l'escriptora Erica Falck i el comissari Patrik Hedström està atrafegada amb els preparatius del seu pròxim casament, l'alcalde de Fjällbacka reuneix el ple de l'ajuntament per anunciar l'arribada al poble de Tanum d'un equip de televisió per filmar un *reality-show* escandalós anomenat *Fucking Tanum*. Aquest programa cridat a reportar importants beneficis a la població suposarà en realitat un autèntic malson per a tothom. En efecte, mentre Patrik ha d'investigar la mort d'una dona, aparentment en un accident de trànsit, el productor del programa, conscient que com més escàndol, més índex d'audiència, alimenta els conflictes entre el grup de participants.) **DdG**

Apunts

NOU EP

Guillamino, només en vinil 12" i digital

■ Gimnàstica a cops de fuet, somnis de mozzarella i gelats enormes, notes enganxifoses, morros bruts, suor, temptacions diverses i molta determinació. La rectitud del fuet fa tremolar el nou 12" de Guillamino, remullat de funk, *wonky* i *dubstep*. *Whip Gymnastix EP* és una oda a la vigorèxia i a les calories. Un cant a les samarretes suades i les panxes planes, un crit exortant a trencar-nos a cop d'abdominals o un crit d'extenuació com el de les tenistes en l'enèsim punt de *break*. Aquests 4 nous temes marquen la nova mutació de l'inquiet Guillamino, un dels artistes més inclassificables i amb projecció internacional que ha donat l'escena barcelonina. La millor ocasió per comprovar-ho serà aquest juny en diversos esdeveniments vinculats al Sónar. El B.A.I.X. és l'element principal d'aquest EP, arrambat a la bass music més gruixuda. Guillamino ens entrega rodanxes enormes de «mozzarella bass» al tema central, *Whip Gymnastix*, mentre un crit marcial ens empeny endavant en un creuament de teclats gòtics i garatgers, amb ritmes *bounce* propis del *dirty south* americà. *Left in the wild*, és pop gelat del 89 però despertat de nou amb 3 cafeteres de més. *Son of a beach* és un «remember when» dels *old days* d'en Guillamino, quan va començar amb el hip hop fent graffitis però escoltant Ramones. I amb *Cricket Bug* es cola un grill sorollós, fent amistat amb un baix trencat però llarg com un dia sense funk.

BANKROBBER



Imatge del nou EP de l'artista.



El «cantautor» Diego El Cigala i la banda gironina Electrotoylets són dos dels reclams del Caixa Sabadell Etnival 2010.



Comencen els festivals d'estiu

► EL JAZZ A L'EMPORDÀ I LA FUSIÓ I EL MESTISSATGE A LA CAPITAL GIRONINA: ETNIVAL I JAZZ PERA DONEN LA BENVINGUDA A L'ESTIU

GIRONA
Etnival 2010
AUDITORI I PARC RIBES DEL TER (GIRONA)
Dijous 17, divendres 18, dissabte 19. Gratuït (excepte el concert de l'auditori: 35 €).

■ Del 17 al 19 de juny, el Caixa Sabadell Etnival tornarà a convertir la ciutat de Girona en el punt de trobada de tota la gent que segueix l'evolució de la música i sap apreciar la riquesa que procedeix de la diversitat. Tot, dins d'un món cada vegada més interconnectat i més sensible a les mútues influències entre els creadors que comparteixen el gust per la música popular i investiguen en les seves pròpies arrels culturals.

El Festival l'obrirà a l'Auditori Diego El Cigala, en el que serà l'ú-

nic concert de pagament. La peculiar veu d'aquest artista que ja té un Grammy, un Ondas i tres Premis de la Música, és de les més reconegudes dins del flamenc de nova generació, el que es fusiona amb la música cubana i el latin jazz de Bebo Valdés o amb el tango, les coples, els boleros, els *guaguancós* o els *danzones*.

El mateix dijous, a Platea, Electrotoylets protagonitzaran la Festa Presentació Caixa Sabadell Etnival. I a partir d'aquí la música es traslladarà, com ja és habitual, al parc de les Ribes del Ter. Una cercavila portarà, tant divendres com dissabte, els espectadors als concerts del Parc, on pujaran a l'escenari noms com Microagua, Che Sudaka, La Pegatina, o Pirat's Sound Sistema, entre d'altres.

LA PERA
Jazz Pera
DIVERSOS ESCENARIS
Dijous 17, divendres 18, dissabte 19, divendres 25, dissabte 26.

■ El Festival Jazz Pera arriba a la tercera edició com un certamen consolidat que reuneix artistes referents de l'escena jazzística catalana. En aquesta edició el festival amplia la seva programació a 6 concerts i també obre les seves fronteres amb un concert de presentació a Girona (Sunset Jazz Club) i un altre a Barcelona (La Cova del Drac), els dos el passat mes de maig.

A més, el festival ha aconseguit programar una producció en exclusiva: Javier Colina i la palafregellenca Sílvia Pérez Cruz, en l'únic concert que oferiran aquests dos ar-

CAIXA SABADELL ETNIVAL

Dijous 17 de juny

Diego El Cigala **Auditori (21 h)**
Electrotoylets **Platea (23.30 h)**

Divendres 18 de juny

Sambé Do Timbalé **Girona (19 h)**
Microagua **Ribes del Ter (21 h)**
Che Sudaka **Ribes del Ter**
La Pegatina **Ribes del Ter**
Ozomatli **Ribes del Ter**
DJ Tommi **Ribes del Ter**

Dissabte 19 de juny

Vallsamba **Girona (19 h)**
Pirat's Sound Sistema **Ribes del Ter (21h)**
Color humano **Ribes del Ter**
Bomba Estéreo **Ribes del Ter**
Morodo & Ranking Soldiers **Ribes del Ter**
Russ Jones **Ribes del Ter**

FESTIVAL JAZZ PERA

Divendres 18 de juny

C. Bech & A. Herrero **St. Isidor (21 h)**

Dissabte 19 de juny

MMM... Cole Porter **Castell Púbol (22h)**

Divendres 25 de juny

Raynald Colom Quartet **La Pera (22 h)**

Dissabte 26 de juny

Javier Colina Trio & S. Pérez **La Pera (22 h)**

tistes conjuntament aquest any, que tindrà lloc el 26 de juny com a cloenda de Jazz Pera 2010, a la plaça Major de la Pera.



D aplecs
fires
i mercats
als municipis gironins

XI Fira i Festa de les Labors Verges (Alt Empordà)

Dia: Dissabte, 12 de juny
Activitats: Parades, tallers, demostracions, exposicions, concursos i moltes activitats més
Ho organitza: Ajuntament de Verges

XII Dia de la Dalla Hostaletes d'en Bas (Garrotxa)

Dia: Diumenge, 13 de juny
Activitats: Concurs de sega amb dalla, esmorzar, fira de productes artesans, exposicions, dinar popular i moltes activitats més
Ho organitza: Ajuntament de la Vall d'en Bas

48è Aplec de la Sardana La Bisbal (Baix Empordà)

Dia: Diumenge, 13 de juny
Lloc: Passeig Marimon Asprer
Horari: 10.30 h del matí i 16 h de la tarda
Cobles: Bisbal Jove, Jovenivola de Sabadell, Els Montgrins i La Principal de la Bisbal

DISCOS

★★★★★ INDISPENSABLE
 ★★★★★ NOTABLE
 ★★★ RECOMANABLE
 ★★ FLUIX
 ★ PRECINDIBLE



Una altra fita estratosfèrica

JAMES MURPHY FINIQUITA EL GRUP QUE LI HA PERMÈS ASSOLIR LA FAMA AMB UN ÀLBUM ESPECTACULAR, UNA NOVA INVITACIÓ AL BALL HEDONISTA

► Té quaranta anys i vol centrar-se en DFA Records, el seu segell discogràfic, així que James Murphy ha decidit posar punt i final a LCD Soundsystem, que no obstant això, seguiran actuant durant una llarga temporada. Però *This is happening* és l'últim disc del grup, que s'acomiada de l'estudi de gravació en la cresta de l'onada, sense baixar l'elevat llistó que s'havia marcat amb el seu debut homònim (2005) i *Sound of silver* (2007). Perquè si en aquells hi havia hits com *Losing my edge*, *Daft Punk is playing at my house* o *North american scum*, aquí hi ha *Drunk girls* (himne electropunk en tota regla) o *All I want* (amb ecos de David Bowie). Òbviament, és impensable un disc com *This is happening* sense precedents com Gary Numan, Thomas Dolby, Human League, DAF o New Order, però la jugada mestra de Murphy consisteix a reciclar tot aquell material previ (*synthpop*, punk, electrorock) amb esclafant personalitat i, sobretot, vehicular-ho a través d'un grapat de cançons glorioses, en les quals el matís irònic té tant de pes com l'actitud. LCD Soundsystem ha mort. ¡Visca LCD Soundsystem! (ELECTRÒNICA) | e.g.

Karen Elson «THE GHOST WHO WALKS» (THIRD MAN RECORDS/XL RECORDINGS) ★★★★★
 ► Res com tenir un marit famós. La model Karen Elson, senyora de Jack White (The White Stripes) debuta en el segell del seu espòs i acompanyada d'una banda d'infart: Jack Lawrence (The Dead Weather), Carl Broemel (My Morning Jacket), Jackson Smith (fill de Patti Smith) i el mateix White a la bateria i producció. Però ull, que les cançons són seves (o, almenys, les firma ella) i són cosa seriosa, entre el country contemporani a l'estil de Neko Case i el folk estratosfèric hereu de Paula Frazer. Tot molt *fashion*, sí, però amb «chicha». (COUNTRY FOLK) | e.g.

The Hold Steady «HEAVEN IS WHENEVER» (ROUGHTRADE) ★★★★★
 ► Se'n va anar el teclista Franz Nicolay i The Hold Steady han tornat al rock bàsic, robust i directe que tan bons resultats els va donar en el passat. No era Nicolay, per descomptat, el pilar bàsic de la banda liderada per un Craig Finn que cada vegada s'assembla més a Elvis Costello en cantar, però la veritat és que les cançons de *Heaven is whenever* estan més a prop de l'èpica de carrer de Bruce Springsteen que mai. Potser tingui a veure amb el creixement exponencial del seu públic (als Estats Units, s'entén), però l'accés dels de Brooklyn al *mainstream* sembla inevitable. (ROCK) | e.g.

Damien Jurado «SAINT BARTLETT» (SECRETLY CANADIAN/HOUSTON PARTY) ★★★★★
 ► Diu Damien Jurado que *Saint Bartlett* és el seu àlbum de pop experimental orquestral, i el cert és que el novè Lp del personal *songwriter* de Seattle es distancia del seu so habitual per introduir nous matisos, cortesia de la producció de Richard Swift, que van des de les palmes i teclats que obren la majestuosa *Cloudy shoes* (no per casualitat al principi del disc) a la bateria *spectoriana* d'Arkansas. Això sí, les inflexions vocals pròximes al primer Van Morrison i l'herència de Neil Young (*Wallington*) segueixen ben presents. Notable alt. (ROCK D'AUTOR) | e.g.



LCD
Soundsystem
 THIS IS
 HAPPENING
 DFA / PARLOPHONE / EMI

★★★★★



Escenaris

HARDCORE / MAKINA

XS FESTIVAL

► La Mirona (Salt). Ⓣ Divendres 18, 22 h. Ⓣ 15 €.

► Torna l'XS Festival amb més ganes que mai i presenta una autèntica *rave* de makina i hardcore que uneix les discoteques més importants de l'estil. Un cartell espectacular amb les millors mesclades, combinant el millor so makina hardcore i *newstyle* del moment. Un festival de 8 hores, de 22.00h a 6.00h sense parar. Actuaran DJ Pastis, Javi Molina, Tracker & Alfredo, DJ Nau, DJ Neno, Trunika & Kaki, Julio & Torria i Extorsion. | DdG

VERSIONS REGGAE

POSITIVE TONES

► La Mirona (Salt). Ⓣ Dissabte 12, 22.30 h. Ⓣ 5 €.

► Positive Tones és el nom que pren la nova formació nascuda de Positive i Tree Tones. Compta amb algunes cares noves i que no descartem properes incorporacions. És el cas d'Iñaki Caparrós, que ja havia format part de Tree Tones, i que ara s'incorpora com a guitarra solista i veus, i Miquel Brugués (Ja T'ho Diré, entre d'altres), que ho fa als teclats. La resta de la banda són Stewart Kell (veu, guitarra rítmica), Indra Vila (bateria, veus), Jordi Ruiz «Popi» (baix) i Juli Canal (saxo tenor). | DdG

NOU DISC

CRIS JUANICO PRESENTA «PEDRES QUE RALLEN»

► La Pineda (Sant Gregori). Ⓣ Dissabte 12, 22 h.

► Cris Juanico ha escollit Sant Gregori per presentar el seu nou treball discogràfic, *Pedres que rallen*, i ho farà acompanyat dels Mags de Binigall. | DdG

EXPERIMENTAL

LIMPE FUCHS + ALQUIMIA DEL SOL

► Can Ginebreda (Porqueres). Ⓣ Dissabte 12, 22 h. Ⓣ 3 €.

► L'alemanya Limpe Fuchs és una compositora de *happenings* audiovisuals que crea sons amb instruments inusuals. Nascuda al 1941, Fuchs va arribar a la majoria d'edat en els seixanta, anys d'hedonisme i de gran càrrega política. Va estudiar piano i violí a l'escola de música de Munich, una ciutat plena de creativitat, en el temps de la contra-cultura. A finals de la dècada va començar amb el seu company, l'escultor Paul Fuchs, Anima Sound, un col·lectiu amb vint anys d'experiència en la recerca del so. També coneguts com a Anima Musica, resumeixen l'enginyosa, marginal i *freak* escena dels 60 i 70 i sovint són anomenats com la major influència del Krautrock. Fuchs estarà acompanyada pel col·lectiu de creació audiovisual Alquimia del Sol. | DdG



VOTA Y GANA
 Elige el coche del año 2011



ENTRA EN LA PÁGINA WEB Y PARTICIPA DE FORMA GRATUITA

www.mejorcoche.epi.es

Participa y podrás ganar una tarjeta BP ULTIMATE* cargada con 200 euros de carburante cada mes. - 13 tarjetas para sortear cada mes.



www.bpultimate.es



www.boschcarservice.es

Un vale BOSCH CAR SERVICE por valor de 200€ para usar en cualquiera de los más de 600 talleres Bosch Car Service de España. - 5 vales para sortear cada mes.

Los coches seleccionados como candidatos son:



HONDA CR-Z



MITSUBISHI ASX



SUBARU LEGACY

NOMINACIÓN COCHE DEL AÑO



Editorial Prensa Ibérica



ANSESA

► **Galeia, Presenta..., Girona.** Carrer del Nord, 13. ☎ **Del 14 de maig al 26 de juny.** De dimarts a diumenge d'11 a 14 h i de 17 a 20 h.

■ Enric Ansesa fa temps que intenta sintetitzar a les seves obres elements aparentment irreconciliables com són la memòria personal i històrica, la crítica social o l'exercici plàstic i cal·ligràfic proper al divertiment formal: el seu projecte artístic (dilatat i important per entendre l'esdevenir de l'art a casa nostra) no només no és solipsista, sinó que, per descomptat, troba el seu sentit en la convivència de dinàmiques centrífuges i centrífuges, en el diàleg amb el món i la matèria que el suporta.

L'exposició que actualment es pot veure a La Galeria presenta... de Girona suposa una

ocasió immillorable per conèixer de primera mà totes les versions que Ansesa ofereix d'ell mateix: des de la instal·lació amb forta càrrega simbòlica, passant pel gest gràfic més minimalista, fins al relat èpic traduït en grans superfícies que tenen sempre l'aparença d'una constel·lació on els estels són continents de signes atàvics que el temps ja no pot desgastar. En darrera instància, la mostra ofereix també una altra possibilitat: començar a pensar Ansesa més enllà del tòpic que l'associa al negre entès com a absència de color i començar a pensar-lo en clau pictòrica, és a dir, que el seu negre és la suma de tots els colors i de totes les possibilitats, de totes les històries, passades però també futures. | **E. CAMPS**



JOAN VILAJOANA

► **Galeria Giart, Girona.** Rambla de la Llibertat, 34 ☎ **Del 21 de maig al 30 de juny.** De dimarts a dissabte d'11 a 13 i de 17 a 20.30h.

■ A Joan Vilajoana sembla no preocupar-li en absolut passar d'un cert tipus d'abstracció geomètrica a una forma de figuració que, per descomptat, troba els seus referents en estats mentals més que no pas físics: allò que compta segueix essent un tipus de procediment artístic que troba en el sediment de paper una fèrtil metàfora que funciona per directa oposició a la velocitat enfebrada que marca la realitat contemporània. Exposa una àmplia selecció dels seus darrers treballs a la cèntrica galeria Giart de Girona fins a finals de juny. | **E. CAMPS**



JAVIER GARCÉS

► **Espai d'Art Km 7, Saus-Camallera.** Ctra. d'Orriols a l'Escala, Km 7. ☎ **Fins al 30 de juny.** De divendres a diumenge de 19 a 21 h (cita: 630 916 584)

■ Des de la simplicitat d'un material com són els llapis de colors, Javier Garcés torna a obrir-nos móns extremadament propers però sovint ignorats. Ho va escriure Maria Lluïsa Borràs ara fa tres anys a propòsit de l'artista: «Amb extraordinària sensibilitat i tota senzillesa, Xavier Garcés, a més d'haver aconseguit crear un món propi i un estil que el defineix de manera inconfusible, fa de les coses més insignificants i quotidianes matèria estètica. *Res no és mesquí ni cap hora és isarda*, va escriure Salvat-Papasseit, el poeta». Exposa una àmplia selecció de treballs a l'Espai d'Art Km7 | **E. CAMPS**



COL·LECTIVA

► **Museu de l'Empordà, Figueres.** Rambla, 2. ☎ **De l'1 de maig al 10 de juliol.** De dimarts a dissabte d'11 a 19 h. Festius d'11 a 14 h.

■ L'heterogènia selecció de treballs realitzada per aquesta mostra del Museu de l'Empordà de Figueres -tot són adquisicions recents que no han estat exposades- resta unificada gràcies a la qualitat mitjana de les propostes d'autors com Wolfgang Berus, Rosa Brugat, Andrés Bülmann, Yamandú Canosa, Patricia Dauder, Dora García, Albert Gusi, Anna Marín, Gustavo Marrone, Antoni Miralda, Jacques Moran, Mabel Palacín, Gino Rubert, Enric Ruiz Geli, Estela Sáez, Manuel Saiz i Dario Urzay. | **E. CAMPS**



COL·LECTIVA

► **Galeria d'Art Joan Planellas, Tossa de Mar.** Sant Pere, 10. ☎ **Del 5 al 30 de juny.** De dimarts a diumenge d'11.30 a 13.30 h i de 18 a 21 h.

■ És la cita de l'art, a nivell privat, que cada estiu ens reserva Tossa de Mar: a la Galeria d'Art Joan Planellas, hi passen artistes que comparteixen un alt nivell de qualitat sense deixar de tenir una presència important en els circuits comercials de l'art. La selecció feta per aquesta primera exposició col·lectiva així ho certifica: Jordi Amagat, Antoni Amat, Bonaventura Ansón, Francesc Daranas, Fernández Rico, Narcís Gironell, Lluís Ivern i Xevi Vilaró completen aquest grup heterodox, però, com dèiem, unit en la seva qualitat. | **E. CAMPS**

ANTONI AMAT, JORDI AMAGAT, BONAVENTURA ANSÓN, FERNÁNDEZ RICO, LLUÍS IVERN, NARCÍS GIRONELL, FRANCESC DARANAS I XEVI VILARÓ EXPOSEN, FINS A FINALS DE MES, UNA ÀMPLIA SELECCIÓ DELS SEUS TREBALLS A LA GALERIA D'ART JOAN PLANELLAS DE TOSSA DE MAR

Entre la pintura i el metacrilat

COL·LECTIVA

► **Galeria d'Art Joan Planellas, Tossa de Mar.** Sant Pere, 10. ☎ **Del 5 al 30 de juny.** De dimarts a diumenge d'11.30 a 13.30 h i de 18 a 21 h.

EUDALD CAMPS

■ Contra l'abúlia generalitzada que sembla constrènyer la imaginació dels nostres galeristes a avançar cap a territoris anodins -víctimes, potser, d'una crisi global que a ells els maltracta especialment-, la Galeria d'Art Joan Planellas es redimeix gràcies a la frescor injectada per uns quants autos joves que encara pinten i a uns altres, no tan joves, que han fet de la coherència i el rigor els seus millors adjectius. L'argument troba el seu paradigma en el trident format per tres «figuratus» que, malgrat les evidents diferències formals existents entre ells, comparteixen una concepció de la representació pictòrica similar: Xevi Vilaró, Francesc Daranas i Narcís Gironell, immergits, tot tres, en una mena d'*Epogé* fenomenològica, purguen les aparences per anar a la recerca no només del món, sinó de tot allò que nosaltres hi posem pel sol fet de mirar-lo. I si «afegir» implica una acció -més o menys conscient- en relació a allò que anomenem realitat, no ho és menys la possibilitat d'ometre: els seus personatges decapitats, les seves figures aïllades en un entorn abstracte i mancat de re-



EUDALD CAMPS

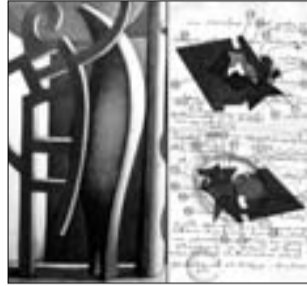
ferents, els seus paisatges desinfectats, les converses sacres escenificades en espais despersonalitzats, els autòmats amb aparença postapocalíptica o les adolescents fetes de disseny i d'irrealitat publicitària, són, com dèiem, elements comuns d'un univers més mental que físic tot i la importància

que hi té la superfície pictòrica. A les antípodes, els cinc artistes restants. Podem contraposar, per exemple, l'abstracció d'arrel informalista d'Antoni Amat al formalisme precís de Fernández Rico i al joc cal·ligràfic (i també pictòric) dut a terme per Lluís Ivern; o l'asèptic metacrilat que

Bonaventura Ansón domestica gràcies al seu ofici escultòric la pintura de volums contundents i històries arquetípiques de Jordi Amagat: des del primer fins a l'últim, tots encarnen relats que s'esdevenen entre la pintura i el metacrilat, entre la matèria i les idees que aquesta vol concretar.

Heterogènia

► La diversitat de propostes pot ser paliada gràcies a una sèrie de subtils lligams que doten de coherència aquesta exposició col·lectiva.



COL·LECTIVA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Sales Municipals i Capella de Sant Nicolau. **Del 7 de maig al 29 d'agost.** Horaris: www.bolit.cat

■ Si bé és cert, com afirma Rosa Pera (directora del Bòlit) al text que presenta l'exposició que actualment acull el Centre d'Art Contemporani de Girona, que intentar «trobar una explicació concloent per a la noció de paisatge és una tasca abocada al fracàs», no ho és menys que, com a mínim des del romanticisme, l'intent d'aproximació a l'espai natural ha sigut una constant tenyida per les intencionalitats més diverses o, també, pels somnis més ingenus que hom és capaç d'imaginar. L'exposició *Paisatge?* se'ns presenta acompanyat d'un in-

terrogant que no és fruit de cap negoci però que ens impel·leix a portar a terme una revisió: el paisatge pot ser transgredit o silenciós, però sempre relatiu –com molt bé assenyala l'antropòleg Marc Augé– «a la mirada que el descobreix». En aquest sentit, el riu Ter redescobert per Nico Baumgarten i Alfonso Borragnán, la mirada lúdica de Clara Boj i Diego Díaz, la ironia de Lluís Sabadell o les reflexions sobre la identitat que, d'aquí pocs dies, presentarà Pauline Oliveiros / Ione a San Nicolau, ajuden a fer encara més complicat el calidoscopi des del que estem condemnats a mirar el món i, per descomptat, intentar entendre'l. | **E. CAMPS**

MARCOS TORRES

► **Can Pop, Girona.** Carrer de les Olles, 1. **Del 20 de maig a l'1 de juliol.** Horaris: www.can-pop.com

■ Segons els responsables de l'espai *Can Pop*, l'obra de l'artista gràfic Marcos Torres (Eivissa, 1973) té el mèrit d'utilitzar referències musicals sense estridències passades pel filtre d'un glamur ben entès: la immediatesa de la cultura pop dignificant quelcom tant quotidià com una samarreta, donant-li sentit a una paret o explicant un disc, un llibre o un festival. El llenguatge de Marcos Torres, en aquest sentit, no en sap de fronteres, ni de format ni geogràfiques: ha exposat a la seva illa, a Madrid, Santiago, León, Castelló, Brighton, Londres o Stuttgart. Ara li toca Girona, al cor del Barri Vell. | **E. CAMPS**

PEP ADMETLLA I JORDI AMAGAT

► **Fundació Valvi, Girona.** Av. Jaume I, 42 baixos. **Del 25 de març al 19 de juny.** De dilluns a divendres de 18 a 20.30 h. Dissabtes d'11.30 a 14 h i de 18 a 20.30 h. Festius tancat.

■ El títol de l'exposició, una mica críptic, és enganyós: es tracta de quelcom tan quotidià com la mà dreta i la mà esquerra, és a dir, objectes simètrics que són idèntics pel que fa a les seves determinacions conceptuals, però que la intuïció sensible obliga a reconèixer com a incongruents (no superposables ni substituïbles). Parlem de l'escultura de Pep Admetlla i la pintura d'Amagat: tots dos són artistes preocupats per l'espai malgrat els seus resultats són indiscernibles... | **E. CAMPS**

IX PREMI DE PINTURA HONDA

► **Centre Cultural Caixa Girona - Fontana d'Or.** Carrer Ciutadans, 19. **Del 6 de maig al 27 de juny.** De dilluns a divendres d'11 a 14 h i de 17 a 21 h. Dissabtes d'11 a 21 h. Festius d'11 a 14 h.

■ Kibril Heral, nascut a Alacant al 1967, és el guanyador, amb l'obra *Desmiir*, del primer premi de la XI edició del Premi de Pintura Honda –la Garriga, certamen anual dedicat exclusivament a la pintura. L'obra de Heral s'exposa a les sales del Centre Cultural de Caixa Girona juntament amb una trentena de pintures, entre elles el segon accésit atorgat a *S.T (Dancing with your eyes)* del basc Ismael Iglesias Serrano i el tercer *Berlín Este*, de l'artista madrileny Alberto Pina Martínez. | **E. CAMPS**

MIRÓ / PORTABELLA

► **Centre Cultural Caixa Girona - Fontana d'Or.** Carrer Ciutadans, 19. **Del 6 de maig al 29 d'agost.** De dilluns a divendres d'11 a 14 h i de 17 a 21 h. Dissabtes d'11 a 21 h. Festius d'11 a 14 h.

■ Malgrat no calgui presentar a ningú les figures de Miró i del cineasta Pere Portabella, si que és sempre interessant recuperar la fèrtil relació que va existir entre ambdós creadors. La mostra que acull la Fontana d'Or, estableix un diàleg entre els curmetratges de Portabella i alguns documents i obres de J. Miró que apareixen en els films. Comparteixen les sales expositives pintures, escultures en bronze, tapissos, litografies, dibuixos, quaderns i cartells, entre altres tipologies de documents, d'on destaquen les Portes Mallorquines. | **E. CAMPS**

Dominica Sánchez exposa a Torroella

DOMINICA SÁNCHEZ

► **Galeria Michael Dunev, Torroella de Montgrí.** Carrer Major, 28. **Del 4 al 28 de juliol.** De dimarts a dissabte de 17.30 a 21 h. www.dunev.com

EUDALD CAMPS

■ Nascuda a Barcelona el 1945, Dominica Sánchez té una llarga trajectòria expositiva, repartida sobretot entre París i els Estats Units, un fet que ha provocat que sigui relativament poc coneguda al seu propi país. Destaquen, a banda de l'escultura i la pintura –tècniques que domina a la perfecció– els seus dibuixos, realitzats generalment sobre paper de grans formats de ve-

gades tractats amb pigments: són observacions personals d'un món natural, marcades per un diàleg entre el fràgil i l'efímer i les possibilitats del volum. Es tracta d'un espai equilibrat que Maria Lluïsa Borràs va descriure com un «paisatge interior, l'únic gènere que ha aportat a la pintura l'últim segle: una pintura que descriu les emocions, les sensacions, l'estat d'ànim del pintor sense recórrer a la realitat i que, lluny de reproduir allò que veuen els ulls, es basa exclusivament en elements pròpiament pictòrics, amb la forma i la línia, l'estructura i el color». La inauguració és demà a partir de dos quarts de vuit del vespre.



Geometries

► Tota la producció artística de Dominica Sánchez està marcada per un caràcter profundament autàrquic i, en aquest sentit, formalista.

PREMI COTXE DE L'ANY DELS LECTORS



TRINIDAD CALDERÓN FONTANILLAS

ha estat una de les afortunades guanyadores del concurs del mes de maig de la **TARGETA BP ULTIMATE**, carregada amb 200 euros de carburants.

DdG



DIARI DE GIRONA

13/06/10 GIRONA

Els secrets de sumari de Dani Flaco
Música ▶ A les 7 de la tarda, al bar restaurant Jardins de la Mercè de Girona, Dani Flaco presentarà en directe el seu nou treball discogràfic, *Secretos de sumario*. El cantautor de Bellvitge recalca a la ciutat amb un treball íntim i molt personal, que ja ha presentat en escenaris com el de la sala Luz de Gas barcelonina.



DIARI DE GIRONA

16/06/10 GIRONA

L'Univers Faulkner a La Mercè
Literatura ▶ A partir de les 6 de la tarda, al Centre Cultural La Mercè, conferència i tast gastronòmic sobre William Faulkner, a càrrec de Javier Aparicio Maydeu.
 ▶ A 2/4 de 8 del vespre, tast gastronòmic i conversa conduïda pel periodista Salvador Garcia-Arbós sobre les sobretalles falknerianes.

Agenda de la setmana

Accents#664

COORDINA Ana Rodríguez
 A/E tv.diaridegirona@epi.es

DISSABTE 12

Teatre

GIRONA
Tallers ▶ A la sala La Planeta, els alumnes de teatre d'El Galliner representen una trentena d'espectacles breus a les acaballes del curs escolar. Són muntatges frescos però efímers, on els futurs actors es posen a prova davant del públic. Entrada gratuïta.

FORNELLS DE LA SELVA
Representació ▶ A les 10 de la nit, en el Teatre de Fornells de la Selva, «Flor de Cactus».

MADREMANYA
Escenaris 2010 ▶ A les 10 de la nit, a les escales de l'església, representació de l'obra «L'Home Incomplet», de la companyia Cascai Teatre. Activitat gratuïta.

VIDRERES
Escènics ▶ A 2/4 de 10 de la nit, al Teatre Casino La Unió, «La dona de negre», a càrrec de la companyia Stage Door Productions.

L'ESTARTIT
Concert ▶ A partir de 2/4 d'11 de la nit, a la sala Mariscal, concert amb Bronze. Entrada 5 euros, amb cervesa o refresc.

Música

BLANES
Qionzena Intercultural ▶ A les 10 de la nit, en el Centre Cultural dels Padres, concert «Kora (Arpa de l'Àfrica Oest). Kilisi».

CALONGE
Anys 60 i 70 ▶ De les 11 del matí a 2/4 d'1 del migdia, a la plaça de la Doma, concert a càrrec de la Coral Cypsela de Sant Feliu de Guíxols.

PALAMÓS
Tu tries! ▶ A partir de les 6 de la tarda, a l'Arbreda Municipal i cercaviles, Trobada Grallera a

Palmós. Organitza: AC Colla Geganter i Grallers de Palmós en conveni amb l'Ajuntament de Palmós.

Sardanes

PALAFRUGELL
66è Concurs de Colles Sardanistes ▶ A les 10 de la nit, a l'Esplanada del Port, amb la Colla La Flama de Farners. Organitza: Agrupació Sardanista Costa Brava.

DIUMENGE 13

Teatre

GIRONA
Tallers ▶ A la sala La Planeta, els alumnes de teatre d'El Galliner representen una trentena d'espectacles breus a les acaballes del curs escolar. Són muntatges frescos però efímers, on els futurs actors es posen a prova davant del públic. Entrada gratuïta.

SALT
Comèdia musical ▶ A les 7 de la tarda, en el Teatre de Salt, «Peter Pan» Organitza: Oncolliga Girona.

Música

GIRONA
Concert ▶ A les 10 del vespre, al cafè El Cercle, concert amb Madison Cano. Entrada lliure.

CORNELLÀ DEL TERRI
Concert ▶ A les 7 de la tarda, a l'església de Sant Joan de Borgonyà, concert amb Alí Arango (guitarra). Prèviament, a 2/4 de 7 de la tarda, visita comentada a l'església. Activitat emmarcada dins «Música i patrimoni al Pla de l'Estany. VI Cicle de concerts a la comarca», organitzat per les Joventuts Musicals de Banyoles.

EMPURIABRAVA
Fusió Jazz-pop ▶ A 2/4 d'11 e

la nit, en el Sikiim CafèTeatre, Jazz de copes.

DILLUNS 14

Conferències

LLAGOSTERA
Cicle «Créixer amb tu» ▶ A 2/4 de 10 de la nit, al Local Social La Caixa, «Rutines, hàbits i normes», a càrrec de Ricard Salas.

Conferències

FIGUERES
Auditori Narcís Monturiol ▶ A les 7 de la tarda, presentació del llibre «Ictineus. Aventures, invents i navegacions d'en Narcís Monturiol», de Jordi Peñarroja, a càrrec de Santi Vila i Vicente, alcalde de Figueres.

DIMARTS 15

Cinema

GIRONA
Museu del Cinema ▶ A les 8 del vespre, projecció de la pel·lícula «The Long, Hot Summer (El largo y cálido verano)», de Martin Ritt. (Estats Units, 1958) 115 minuts VOSE. Dins el cicle Univers Faulkner.

DIMECRES 16

Cursos i tallers

GIRONA
Sexologia ▶ Curs «Sexe de dona», a càrrec de Marina Castro Leonarte, psicòloga col·legiada, terapeuta sexual i de parella acreditada per l'Associació Espanyola d'Especialistes en Sexologia. Es tractaran temes com: fisiologia femenina, zones erògenes, resposta sexual, plaer, desig, mites i tabús, principals dificultats, autoerotisme... Per a homes: F) 16 i 23 de juny de 10 a 14h. Preu: 80 euros /curs de 8 hores, (25% dte

professionals de la salut). Lloc: ONIA, Espai terapèutic (Pl. Independència). Més informació i inscripcions a www.marinacas-tro.com o al 678 42 45 48.

Música

L'ESTARTIT
Concert ▶ A partir de 2/4 d'11 de la nit, a la sala Mariscal, concert de Matt Monaghan. Entrada 5 euros, amb consumició.

Conferències

LA BISBAL D'EMPORDÀ
Salut ▶ A les 8 del vespre, en el Mundial, «La nostra pell té memòria». Organitza: Oncolliga Girona.

Llibres

GIRONA
Casa de Cultura ▶ A les 8 del vespre, a l'Aula Magna, la Llibreria Empúries, Editorial Claret i Amics Gironins de Verdager presentaran el llibre «Jacint Verdager. Caritat». Estudi i presentació de Joan Carreres i Péra. L'acte acabarà amb una interpretació de cançons amb lletra de Verdager per la soprano Maria Teresa Garrigosa i la pianista Heidrun Bergander.

DIJOUS 17

Conferències

GIRONA
Cicle «El judaisme i la premsa a Europa: filies i fòbies» ▶ A 2/4 de 8 del vespre, a l'Institut d'Estudis Nahmànides de Girona, Narcís-Jordi Aragó parlarà sobre «Reaccions locals: la premsa a Girona i la qüestió jueva (1931-1942)». Organitza la Càtedra Ferrater Mora de pensament contemporani de la UdG. Entrada lliure.
Parlem de... ▶ De 2/4 de 8 a 9 del vespre, a la sala d'Actes de l'Edifici Jaume Casademont del

Parc Científic i Tecnològic, «El procés d'expansió d'una empresa de distribució catalana», a càrrec de Joan Font, President i director general de Bonpreu. Conferència del cercle de debat en excel·lència empresarial promogut pel Màster en Direcció i Administració d'Empreses de la UdG.

BLANES
Teràpies Naturals ▶ A les 7 de la tarda, en el Casal Cívic Can Borrell, «El poder curatiu de l'aigua», a càrrec d'Alicia Campos i Joan Crespi.

Teatre

GIRONA
Tallers ▶ A la sala La Planeta, els alumnes de teatre d'El Galliner representen una trentena d'espectacles breus a les acaballes del curs escolar.

Cursos i tallers

GIRONA
Pallassos ▶ De 7 de la tarda a 10 del vespre, a l'Estació Espai Jove, curs de *clown*. El món del *clown* utilitza la força del riure com una teràpia existencial: i és que darrere de la feina del pallasso hi ha un art i l'origen de qualsevol art és trobar una identificació. Aquest curs pretén endinsar-se en aquest món, buscar el nostre propi personatge, la improvisació, jugar i desenvolupar-se com a pallasso. A càrrec de Claret Papiol. Preu: 60 euros (9 sessions).

Infantils

PALAMÓS
L'Hora del Conte ▶ A les 6 de la tarda, a la Biblioteca Lluís Barceló i Bou, «Contes amb els personatges ... en Massagran», a càrrec d'Olga Cercós.

VIDRERES
Teatre ▶ A les 6 de la tarda, a la sala d'Actes de l'Edifici Jaume Casademont del

de la Cia Laes Bambalines.

DIVENDRES 18

Teatre

GIRONA
Tallers ▶ A la sala La Planeta, els alumnes de teatre d'El Galliner representen una trentena d'espectacles breus a les acaballes del curs escolar. Són muntatges frescos però efímers, on els futurs actors es posen a prova davant del públic. Entrada gratuïta.

CAMPDEVÀNOL
Representació ▶ A les 10 de la nit, a la Sala Diagonal, «Espurnes culturals de nit», a càrrec del grup d'entitats de Campdevànol.

Música

VERGES
El ressopó ▶ A les 11 de la nit, al Mas Pi, concert d'Eduard Canimans. Després de la bona acollida del seu primer treball en solitari, l'excantant de Zitzània aboca la seva creativitat a «No hi ha crisi». Aquest és un cicle que combina valors en alça de l'escena *underground* europea i americana, amb artistes també emergents i d'altres de consolidats de l'escena independent catalana. El concert és gratuït.

CORÇA
Tastets musicals ▶ A les 10 de la nit, en el Centre Cívic de Corça, concert de Pau Torres i Cristina Martínez (components de Kaponata Hen). Acte grtiuït.

L'ESTARTIT
Concert ▶ A partir de 2/4 d'11 de la nit, a la sala Mariscal, concert amb Daniel Sáez i els Fabricants. Entrada 5 euros, amb cervesa o refresc.

Lletres

GIRONA
La Llibreteria ▶ A les 8 del

vespre, presentació del llibre editat per Meteora «Història amb pilotes. Es pot aprendre història parlant de futbol?», de Xavier Carmaniu. Intervindran l'escriptor Josep M. Fonalleras i el periodista Xavier Puig.

BANYOLES
Llibreria L'Altell ▶ A les 8 del vespre, presentació de «La memòria de les formigues», de Iolanda Batallé. A càrrec de Francesc Miralles i de l'autora.

Jornades

PERALADA
IX Fòrum Peralada de l'Empresa Familiar 2010 ▶ A l'Hotel Peralada - Wine Spa & Golf. ▶ A 2/4 de 9 del matí, arribada i lliurament de documentació.

▶ A les 9 del matí, obertura a càrrec de Ramon Adell (president de l'Associació Espanyola de Directius), Rafael Garcia (president de Tribuna de Girona) i Artur Suqué (president del Grup Peralada).
 ▶ A 2/4 de 10 del matí, conferència «Reminiscències de la crisi», a càrrec de Carles Cavallé (fundador i degà emèrit de l'IESE Business School). Presenta: Agustí Carles (directiu de Tribuna de Girona).
 ▶ A 1/4 de 12 del matí, Tertúlia empresarial amb Núria Basi (presidenta de BASI), Rosa Maria Esteve (presidenta del Grup Tragaluz), Pere Laymon (director general de Miquel Alimentació) i Francesc Planas (conseller delegat de Prefabricats Planas). Presenta: Jaume Serra, director de Ràdio Girona Cadena Ser.

▶ A 3/4 d'1 del migdia, conferència «La (necessària) internacionalització de l'empresa: estratègies i oportunitats», a càrrec de Xavier Mendoza, director general associat d'ESADE Business School. Presenta: Jordi Nicolau, delegat general de la Caixa a Girona.
 ▶ A 3/4 de 2 del migdia, Clausura: «L'empresa familiar davant la crisi», a càrrec d'Antonio Gallardo, president de l'Associació Catalana de l'Empresa Familiar. Presenta: Sr. Ramon Adell, president d'AED.

SUBMERGEIX-TE
 en la música tradicional i popular

Acordió diatònic, Cant, Dolçaina, Flabiol i tamborí, Gralla, Instruments de pua, Guitarra/Guitarró, Percussió, Sac de gemecs, Tarota, Viola de roda, Violí

Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana

AMTP
 AULA DE MÚSICA TRADICIONAL I POPULAR

Les matrícules es formalitzen per internet a: www.amtp.cat

Amb la col·laboració de:

SEUS-AMTP
 Barcelona, Lleida
 Salt/Figueres
 Tortosa i Vila-seca